

Константин Величков

III. В небето чисто ясно
грей...

В небето чисто ясно грей луната;
как в свойта люлка дете мило спи,
така на тихото море в вълната
спят нейните, сребристите зари.

О, милий мой, по ясно от луната
на любовта ми на небето грей
прекрасний образ твой и мен в душата
светливи си зари оттам пилей.

Минува облак тъмен под луната,
веднага светлят й зрак бледней.
Над любовта ми, и от небесата

по-ширна, облак да допре не смей.
За теб трепти ми кат вълна душата
и в нея вечно твоя лик ще грей.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6335>]